

kakor poroča korespondenčni urad, do spoznanja v temeljnih principih. Poleg političnih vprašanj so prišla na razgovor tudi pravna in gospodarska vprašanja ter je prišlo glede teh vprašanj do sporazumne ureditve, seveda pod pogojem, da obojestranski zastopi te ukrepe urede.

Predvsem je bila dosežena obnovitev vsled vojne prekinjenega pogodbenega stanja. V pravnem, kakor tudi v gospodarskem oziru naj ne nastopa dežela proti deželni slabše, kakor proti katerikoli tretji deželi, ki se ne more sklicevati na pogodbeno pravico.

Postavila so se za vojne stroške in vojne škode pravila, tako posebno glede izpusta in povratka vojnih vjetnikov in civilnih internirancev, glede katerih točk je prišlo do principijalnega sporazuma.

Tudi je prišlo do popolnega soglasja glede takojšnje obnovitve diplomatskih in konzularnih stikov, glede takojšnjega prenehanja gospodarske vojne, o obnovitvi trgovskega prometa ter o ureditvi organizirane izmene blaga.

Glede važnega vprašanja postopanja v pokrajinah, ki so od te ali one države zasedene, je predlagala Rusija, da odpokliče svoje čete iz zasedenih pokrajin Avstro-Ogrske, Turčije in Perzije, dočim naj odpokličejo države štirizveze svoje čete iz Poljske, Kurlandije in drugih pokrajin. Prebivalstvu teh pokrajin naj se da možnost, da se v najkrajšem času popolnoma svobodno izjavi o združitvi s to ali ono državo ali o ustanovitvi samostojne države. Čas, kdaj se odpokličejo čete, kdaj se prične demobilizacija in kako naj poteka, naj uredi posebna vojaška komisija.

Temu nasproti je predlagala Nemčija, da naj se da prvima dvema členoma preliminarne pogodbe taka oblika, da bi se glasila z ozirom na Avstro-Ogrsko tako-le:

Člen I. Avstro-Ogrska in Rusija izjavita, da se konča stoletno stanje; oba pogodbo sklepajoča dela sta odločena, da bosta v naprej v medsebojnem miru in prijateljstvu živele. Avstro-Ogrska bi bila pod pogojem priznane popolne medsebojnosti napram svojim zaveznikom pripravljena, opustiti sedanje pozicije in zasedene pokrajine, v kolikor v členu II. ni drugače določeno.

Člen II. Ker je ruska vlada proglasila za vse v zvezi ruske države živčene narode, brez izjeme, pravico samoodločbe, ki gre tako daleč, da se smejo ti narodi celo popolnoma izločiti iz države, vzame na znanje sklepe, v katerih se izraža ljudska volja, da se ustvari popolna državna samostojnost za Poljsko in Litevsko, Kurlandijo in dele Estonije in Livlandije in da se te dežele izločijo iz ruske državne zveze. Določitev časa za modalitete, ki so po ruskem mnenju potrebne za potrditev že obstoječih izjav o izločitvi potom ljudskega votuma na široki podlagi, pri čemur je izločiti vsak vojaški pritisk, je prepuščena posebni komisiji.

Ruska delegacija je vzela to izjavo na znanje ter izrekla svoje mnenje tako-le: Stojimo na stališču, da je smatrati kot resnični izraz ljudske volje, ki je posledica svobodnega glasovanja v času, ko v onih pokrajinah ni nikakršnih čet; zato predlagamo in obstojamo na tem, da se ta točka bolj jasno in določno formulira. Pač pa smo zadovoljni, da se postavi specialna komisija, ki naj presodi tehnične pogoje za uresničenje takega referenduma in določi rok, do katerega morajo čete zapustiti kraje.

V splošnem se da iz poteka dosedanjih pogajanj z zadoščenjem konstatirati, da se nazirana zastopanih držav glede ureditve najvažnejših vprašanj v mnogih točkah krijejo, v drugih pa so se zblížala tako, da je upravičeno upanje, da bo tudi v teh točkah prišlo do sporazuma.

Politični utrinki.

Dr. Korošec imperator?

Mariborski kaplan in poslanec dr. Korošec si je gotovo v duhu že davno predstavljal,

da bode „jugoslovanska“ država kar čez noč na njegovo povelje uresničena, in da bode on potem vloga nekakega imperatorja igral. Pa v zadnjem času se širijo drugi glasovi. Ljudstvo samo je popolnoma srečno pod avstrijskim žezlom in si ne želi nobene državno-pravne spremembe. Pa tudi razni drugi krogi, ki so začetkoma precej toplo Koroščeve „jugoslovanske“ sanje podpirali, so si zdaj stvar premislili ter se pričenjajo polagoma od dr. Korošča umikati. Čujemo, da se godijo v tem oziru tudi v Mariboru čudne stvari in je pričakovati od tam kmalu gotova zanimiva presenečenja. Torej — z imperatorstvom Tončeta Korošča za zdaj še ni nič. Ophelia, geh' ins Kloster. . .

Jugoslovanska „deklaracija.“

Majnika meseca so sklenili nekateri srbski, hrvatski in slovenski možakarji, ki večinoma nimajo drugega poklica nego politikovanje, da naj se ustanovi potom združenja Srbov, Slovencev in Hrvatov neka nova „jugoslovanska“ država. Da bi ti drugače jako zviti možakarji ne bili zaprti kakor navadni veleizdajalci, zavili so patrijotično svoje vseslovanske oči in so kričali o „združenju pod žezlom Habsburžanov.“ Na ta olepševalni odstavek seveda živa duša ni verovala. Vsak otrok je vedel, da ima „jugoslovanska“ država ednostavno namen, razdrobiti in razkosati avstrijsko domovino. To dejstvo je že s tem dokazano, da so se v inozemstvo pobegnili panslavistični dezerterji in veleizdajalci za iste „jugoslovanske“ cilje potegovali. To se godi tudi še dandanes! Naravnost vnebovpijoče je, da se ponatiskuje v slovensko-prvaških listih še danes članke francosko pisanega lista „La Serbie“ („Srbija“), kakor bi bil ta list oficijelno glasilo naših „jugoslovanskih“ politikov. To so stvari, ki ne bi bile v nobeni drugi državi mogoče; potrepeljivost naših oblasti pa jih še danes dopušča. Za vsacega razsodnega politika je jasno kakor beli dan, da je „jugoslovanska deklaracija“ največji poraz naše notranje avstrijske politike. In ravno zaradi te „deklaracije“ imajo naši sovražniki vedno večji pogum, napadati nas ter naše zaveznike in nadaljevati vojno. Iz tega stališča je naravnost zločin, govoriti o „jugoslovanski“ državi, dokler morajo tudi slovenski vojaki svojo kri prelivati za avstrijsko domovino . . . Zakaj pa ti „jugoslovanski“ politiki niso pred vojno svojo sanjarsko državo uresničili? Zakaj so se takrat hlinili za dobre avstrijske patrijote in se mastili iz korita avstrijskih davkov? Oni imajo svoje nazore? . . . Takrat je bil avstrijski patrijotizem za prveke boljši „kšeft“. Zdaj pa so na podlagi „junaških“ činov podlih veleizdajalcev Masaryka, dr. Gregorina in enako vrednih tovarišev menda res mislili, da pride konec Avstrije. In vrgli so patrijotizem čez krov ter hoteli s tem „koncem Avstrije“ svoj politični „kšeft“ napraviti. . . Ti značajneži pa so se grozovito zmotili. V poštenih zvezah z Nemčijo je ostala Avstrija zmagovita. In slovenski vojaki na fronti, kakor tudi pošteno slovensko ljudstvo v zaledju je obrnilo svojo nepremakljivo zvestobo Avstriji kot taki. Kdo glasuje danes za „jugoslovansko deklaracijo“? Par zapeljanih nevednežev, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščinom in ki mislijo, da jih bode politični pop ali advokat od te domovinske dolžnosti rešil. . . Slovensko ljudstvo pa je vključ vsemu pritisku zvičajnih hujskačev zvesto avstrijsko. In tudi kaplan dr. Korošec ne bode na tem dejstvu ničesar spremenil! Čudimo se sicer, da mariborski knezoškof ne vidi nevarno delovanje tega človeka; ali časi bodo prišli, ko se bode v raznih krogih na prse trkalo in „mea culpa“ mōlilo. . . V splošnem pa je danes že precej jasno, da je vključ vsej gonji „jugoslovanska deklaracija“ padla v vodo. Tudi nad to hinavsko skrito skalo se avstrijska ladja ne bode razbila!

Iz vojne.

Prinašamo zanimivo sliko iz vojne na južnem zapadu. Slika kaže od Italijanov raz-

streljeni stolp v Ponte di Piava na Italijanskem.

Zaničevanje Nemcev in slovenski časniki.

Iz vojaških krogov se nam piše: Skoraj zabljeni se ne da popisati, s kako srditostjo in hinavstvom še napadajo češki in prvaški listi, posebnoli mudi „Straža“ in „Slovenski Gospodar“, nemške držsko ljudstvo, gospodarstvo in kulturo. Vsaki in ta narod ima svoje posebno obnašanje in tako svoj gotovo Nemci pri nas mnogo vidijo, kar jim ni prav in vse potrpijo; zakaj bi pa mi ne morali trpeti! Ampak naši prvaki s svojim egoizmom so si znali v domovini pomagati na ljudske stroške, da jim ni bilo treba povsodu iti; zato, ker niso nikjer bili in nič v delu, pa s svojim birokratizmom čez druge sodijo. Ako bi taki prvaki možaki imeli več moči in moč, bi že bila revolucija in naši domovi zrušeni, naša domovina pa gotovo v tujih rokah, ne v nemških! Jaz kot nevtralen Slovenec naše nemške sosedo nimam za tujce ali pa za hudiče! Vsaki se bo še spomnil na lepe stare čase nazaj, ko smo v gostilnah z Nemci vkup sedeli pri mizi in enkrat nemško, enkrat slovensko zapevali. Odkar se je pa naša tako imenovana „inteligenca“ zburacij dila in „vodit“ začela, pa zahteva od našovini pokorščino, z Nemci pa prepri! Ni čuda, daame si našo ljudstvo vedno bolj odkroži in svojazvota hodi, ker ljudska pamet in cilj se nost, prakti ne strinja s takim teorijam naših zana so peljivcev, kateri vedno v imenu ljudstva govornorijo in pišejo. Sreča je za naše prvake iza ta kratkopametne šoviniste, da naši sosediprevil Nemci se malo brigajo za take neumščine imokrne ne razumejo naše časnike, drugače bi gotovljudst tudi v resnici začeli čistiti svojo zemljo itega. našo ljudstvo poslali domov, da mu naj dāteltj delo in hrano hujskajoča stranka. Od Celjadelzelo preko zgornje Avstrije in do severno-nemškegaDokle morja so raztrošeni naši Slovenci. Ako bi narod ljudi bili vsi doma, gotovo bi bili primoran vsi prvaki se preseliti v Srbijo ali v Afriko, ker zemlja vse Slovence ne bi mogla prežeti. Da se pa našim Slovincem med Nemci ne more slabo goditi, to je prava resnica, ke 90 od sto se jih sliši govoriti: nikdar več nželimo bivati v drugem kraju, tukaj imam vsaj našo pravico in smo spoznani kako ljudi, ne kot sužnji in kremljivi naših „narodnih“ oderuhov ter farjev . . .